

**Prezidents
Dīters F. Uhtdorfs**

Otrais padomnieks
Augstākajā Prezidijā

Vienmēr viduspunktā

Daudzos pasaules kalendāros jūlijs iezīmē gada vidu. Kamēr notikumu sākums un beigas tiek svinēti un tos atceras, tikmēr notikumu viduspunkts bieži vien paliek neievērots.

Sākums ir laiks, lai veiktu apņemšanos, kalnu plānus, — tas ir enerģijas uzplūdu laiks. Beigas ir laiks, kad tiek apkopoti rezultāti, un tas var ietvert zaudējuma vai panākumu sajūtas. Taču pareiza perspektīva, redzot sevi *viduspunktā*, var palīdzēt mums ne tikai saprast dzīvi nedaudz labāk, bet arī to dzīvot ar lielāku jēgu.

Misionāru darba viduspunkts

Kad es uzrunāju mūsu jaunos misionārus, es bieži saku tiem, ka tie ir savas misijas viduspunktā. Neatkarīgi no tā, vai tie ieradās iepriekšējā dienā, vai arī tie dosies mājās nākamajā dienā, es lūdzu viņus domāt par sevi tā, it kā viņi vienmēr atrastos viduspunktā.

Jauniem misionāriem varētu šķist, ka viņi ir pārāk nepieredzējuši, lai aktīvi kalpotu, un tāpēc viņi vilcinās runāt vai rīkoties ar pārliecību un drosmi. Pieredzējuši misionāri, kas ir tuvu savas misijas beigām, varētu justies bēdīgi, ka viņu misija tuvojas beigām, vai arī viņi samazina darba sparus, kad pārdomā to, ko tie darījis pēc misijas.

Lai kādi būtu apstākļi un lai kur viņi kalpotu, patiesība ir tā, ka Tā Kunga misionāri katru dienu sēj neskaitāmas labās vēsts sēklas. Domas par to, ka viņi vienmēr

atrodas savas misijas viduspunktā, iedrošinās un aktivizēs šos uzticamos Tā Kunga pārstāvjus. Tas, kas attiecas uz pilnlaika misionāriem, attiecas arī uz visiem mums.

Mēs vienmēr esam viduspunktā

Ši izmaiņa uztverē ir vairāk nekā tikai vienkārša prāta spēle. Aiz idejas, ka mēs vienmēr atrodamies viduspunktā, slēpjas diža patiesība. Ja mēs paskatīsimies uz savu atrašanās vietu kartē, mēs gribēsim teikt, ka atrodamies ceļa sākumā. Bet, ja mēs palūkosimies vēriņgāk, tad, lai kur arī mēs atrastos, mūsu atrašanās vieta būs vienkārši kādas lielākas teritorijas viduspunkts.

Tas, kas attiecas uz telpu, attiecas arī uz laiku. Mums varētu šķist, ka esam mūsu dzīves sākumā vai beigās, bet, ja mēs paskatāmies uz savu atrašanās vietu mūžības kontekstā — kad mēs aptveram, ka mūsu gars ir pastāvējis tik ilgu laiku, kuru mēs pat nevaram izmērīt, un ka mūsu dvēsele pastāvēs nākamo mūžību, pilnīgā upura un Jēzus Kristus veiktās Izpirkšanas dēļ — mēs varam atzīt, ka patiešām atrodamies viduspunktā.

Nesen es jutu iedvesmu pārveidot kapakmeni savu vecāku apbedīšanas vietā. Laiks nebija saudzējis kapa vietu, un es jutu, ka jauns kapakmens būtu daudz piemērotāks viņu priekšzīmīgajai dzīvei. Kad es paskatījos uz kapakmeni iegravētajiem dzimšanas un miršanas datumiem, kas savā starpā bija savienoti ar ierasto, nenozīmīgo, mazo domuzīmi, šis mazais dzīves posma simbols

pēkšņi piepildīja manu prātu un sirdi ar bagātīgām atmiņām. Katra no šīm dārgajām atmiņām atspoguļoja kādu brīdi manu vecāku dzīves laikā un manā dzīves laikā.

Lai arī kāds būtu mūsu vecums, lai arī kāda būtu mūsu atrašanās vieta, kad kaut kas notiek mūsu dzīvē, mēs vienmēr esam viduspunktā. Un vēl vairāk — mēs vienmēr būsime viduspunktā.

Viduspunkta cerība

Jā, mūsu dzīvē būs sākuma un beigu brīži, bet tie būs tikai mūsu mūžīgās dzīves dižā vidusceļa marķieri. Vienalga, vai esam sākumā vai beigās, vai esam jauni vai veci, Tas Kungs var izmantot mūs Saviem mērķiem, ja mēs vienkārši ignorēsim jebkuras domas, kas ierobežo mūsu spēju kalpot, un ļausim Viņa gribai veidot mūsu dzīvi.

Psalmists saka: „Šī ir tā diena, ko Tas Kungs devis: priecāsimies un līksmosimies šinī dienā” (Psalmi 118:24). Amuleks mums atgādina, ka „šī dzīve cilvēkiem ir laiks, lai sagatavotos satikt Dievu; jā, lūk, *šīs dzīves diena* ir diena, lai cilvēki paveiktu savus darbus” (Almas 34:32). Un dzejnieks saka: „Mūžību veido pašreizējie brīži.”¹

Vienmēr būt viduspunktā nozīmē, ka spēle nekad nav galā, cerība nekad nav zudusi, sakāve nekad nav galīga. Lai kur mēs atrastos, lai kādi būtu mūsu apstākļi, sākuma mūžība un beigu mūžība mums vēl ir priekšā.

Mēs vienmēr esam viduspunktā.

ATSAUCE

1. Emilija Dikinsone, „Forever — is composed of Nows”, *Emilijas Dikinsones pilnais dzejoļu krājums*, Tomasa H. Džonsona (1960) redakcijā, 624. lpp.

KĀ MĀCĪT NO ŠĪ VĒSTĪJUMA?

Apsveriet iespēju apspriest ar ģimeni, kādā veidā viņi „vienmēr ir viduspunktā”, pat ja viņi kaut ko ir sākuši vai beiguši darīt. Iedrošiniet viņus paveikt pašreizējos darbus tik labi, cik viņi to spēj, nekavējoties pagātnē vai gaidot nākamo darbu vai projektu. Jūs varētu sajust vēlmi ieteikt viņiem izvēlēties vienu lietu, ko viņi varētu paveikt kopā kā ģimene, lai īstenotu šo padomu, un noteikt datumu, līdz kuram viņi cer sasniegt savu mērķi.

© 2012 by Intellectual Reserve, Inc. Visas tiesības saglabātas. Iespējamais Vācijā. Angļu val. teksta apstiprinājums: 6/11. Tulkojuma apstiprinājums: 6/11. *First Presidency Message, July 2012* tulkojums. Latvian 10367 153

JAUNIEŠI

Viduspunktā, gatavojoties savai misijai

Prezidents Uhtdorfs ieteica misionāriem domāt, ka viņi ir savas misijas viduspunktā. Jūs tāpat varat pielietot šo domu savam misijas sagatavošanās laikam: neatkarīgi no tā, vai jūs esat 12 vai 18 gadus veci, jūs varat sagatavoties kalpošanai misijā.

Kas ir tas, ko jūs varat darīt, misijas sagatavošanās laikā?

- Vienmēr esiet cienīgi apmeklēt tempļi.
- Mācieties atpazīt Svētā Gara pamudinājumus, uzrakstot šos pamudinājumus un rīkojoties atbilstoši tiem.
- Lūdziet par misionāriem.
- Jautājiet misionāriem savā apgabalā, ko viņi var ieteikt jums, lai jūs sagatavotos kalpošanai misijā.
- Mācieties pilnvērtīgi plānot savu laiku, iekļaujot tādus svarīgus pasākumus kā kalpošana, Svēto Rakstu studijas un dienasgrāmatas rakstīšana.
- Kad runājat ar ģimenes locekļiem, dalieties Svēto Rakstu pantā, kas jūs nesen ir iedvesmojis. Paskaidrojiet, ko jūs domājat par šo pantu.
- Jautājiet draugiem par viņu reliģiju un to, kam viņi tic. Esiet gatavs paust savus uzskatus. Uzaiciniet viņus uz Baznīcas pasākumiem.

Kad jūs sapratīsiet, ka esat savas misijas sagatavošanās viduspunktā, jūs varēsiet dzīvot tā, lai būtu Tā Kunga uzticības un Gara sabiedrības cienīgāki.

BĒRNI

Katrs var kaut ko darīt jau tagad

1. Prezidents Uhtdorfs māca, ka neatkarīgi no jūsu vecumu, jūs varat kaut ko darīt, lai palīdzētu citiem. Savā dienasgrāmatā vai uz papīra lapas uzskaitiet savas dāvanas vai spējas. Pajautājiet saviem vecākiem, kādas jūsu dotības viņi saskata.
2. Kā jūs varat izmantot savas dāvanas, lai palīdzētu citiem?
3. Savu dāvanu saraksta beigās uzrakstiet to, kā jūs varat izmantot šīs dāvanas, lai palīdzētu citiem šajā nedēļā.

Parādīsim, ka esam Tā Kunga mācekles mīlestībā un kalpošanā

Lūdziet un studējiet šo materiālu, un piemērotā brīdī apspriediet to ar māsām, kuras jūs apmeklējat. Izmantojiet jautājumus, lai palīdzētu stiprināt māsas, kuras apmeklējat, un padarītu Palīdzības biedrību par aktīvu savas dzīves sastāvdaļu.

Ticība, Ģimene, Palīdzība

Savas mirstīgās dzīves laikā Jēzus Kristus izrādīja mīlestību pret citiem, kalpojot tiem. Viņš teica: „No tam visi pazīs, ka jūs esat Mani mācekļi, ja jums būs mīlestība savā starpā” (Jāņa 13:35). Viņš parādīja piemēru un grib, lai mēs sniedzam no savas mantas tam, kam tas ir vajadzīgs (Mosijas 4:16). Viņš aicina Savus mācekļus strādāt kopā ar Viņu, sniedzot viņiem iespēju kalpot citiem un kļūt līdzīgākiem Viņam.¹

Mūsu kalpošana ļoti atgādina mūsu Glābēja kalpošanu, kad mēs izrādām savu mīlestību pret tiem, kurus mēs apmeklējam, lai mācītu, darot šādi:²

- Atceramies to cilvēku vārdus, kurus mēs apmeklējam, un viņu ģimenes locekļu vārdus un iepazīstamies ar viņiem.
- Viņus mīlam — netiesājot.
- Uzmanām viņus un stiprinām viņu ticību „vienu aiz otra”, kā to darīja Glābējs (3. Nefijs 11:15).
- Izveidojam patiesu draudzību ar viņiem un apmeklējam viņus mājās un citur.

- Rūpējamies par katru māsu. Atceramies dzimšanas dienas, izlaidumus, kāzas, kristības vai citus datumus, kas viņai ir nozīmīgi.
- Sniedzamies pretī jauniem un mazaktīviem Baznīcas locekļiem.
- Sniedzamies pretī vientuļajiem un tiem, kam ir nepieciešams mierinājums.

No Svētajiem Rakstiem

3. Nefijs 11; Moronija 6:4; Mācība un Derības 20:47

No mūsu vēstures

„Jaunā Derība ietver stāstus par sievietēm, dažas no kurām ir vārdā nosauktas, bet citas ir nepazīstamas, kuras izrādīja ticību Jēzum Kristum. . . . Šīs sievietes kļuva par priekšzīmīgām mācekļēm. . . . [Viņas] ceļoja ar Jēzu un Viņa divpadsmit apustuļiem. Viņas deva no savas mantas, lai palīdzētu Viņa kalpošanā. Pēc Viņa nāves un Augšāmcelšanās [viņas] aizvien palika uzticamas mācekles.”³

Pāvils rakstīja par kādu sievieti Foibu, kura „kalpoja . . . draudzē”

(Romiešiem 16:1). Viņš lūdza cilvēkiem „[palīdzēt] viņai, ja viņai kādā lietā vajadzīgs atbalsts: [jo] arī viņa daudziem bijusi par aizstāvi” (Romiešiem 16:2). „Kalpošana, ko sniedza Foiba un citas Jaunās Derības izcilās sievietes, turpinās arī šodien caur Palīdzības biedrības locekļiem — vadītājam, apmeklējošām māsām, mātēm un citām — kuras daudziem ir par aizstāvi vai palīgu.”⁴

ATSAUCES

1. Skat. *Daughters in My Kingdom: The History and Work of Relief Society* (2011. g.), 105. lpp.
2. Skat. *Handbook 2: Administering the Church* (2010), 3.2.3.
3. Skat. *Daughters in My Kingdom*, 3.
4. Skat. *Daughters in My Kingdom*, 6.

Ko es varu darīt?

1. Kā es varu pilnveidot savas spējas rūpēties par citiem?
2. Ko es daru, lai pārliecinātos, ka māsas, par kurām es rūpējos, zina, ka es viņas mīlu?

Lai iegūtu vairāk informācijas, apmeklējiet reliefsociety.lds.org.